

Studentska unija Filozofskog fakulteta u Novom Sadu organizovala je druženje „Sećanja na EKV“ koje je održano 8. novembra u Studentskom kulturnom centru, smeštenom u popularnoj Fabrici, proizvodnoj hali nekadašnje fabrike „Petar Drapšin“, u tzv. Kineskoj četvrti.

Program je obuhvatio izložbu fotografija "Memento EKV", novinara i fotografa Zorice Bajin Đukanović, dokumentarnog filma nastalog od fragmentarnih snimaka sa koncerata, intervjuja i televizijskih nastupa članova grupe EKV, sačuvanih u privatnim zbirkama fanova grupe, tribine na kojoj su gosti bili književnica Lidiya Nikolić, autorka knjige "Osećanja. O. Sećanja" i Zlatomir Gajić, koji je za temu svog magistarskog rada imao poeziju Milana Mladenovića. Za kraj druženja koncert je održao IQV (EKV tribute bend).

Povod ovom okupljanju bio je sedamnaestogodišnjica od odlaska gitariste, pevače, poete i frontmena grupe EKV, jednog od najznačajnijeg autora u istoriji jugoslovenske i srpske rock and roll muzike, Milana Mladenovića, koji je sa muzičke i životne scene otišao u 37-oj godini života. Svi su jednoglasni u oceni da su EKV i Milan Mladenović utisnuli snažan pečat i to ne samo na jugoslovensku rok scenu osamdesetih i devedesetih godina, već i izvršili uticaj na današnje generacije. Šta je to što ih je izdvajalo iz mnoštva grupa, koja se to posebnost krila iza njihovog poimanja muzike, života, ljubavi pokušali su da rasvetle autori ovog projekta pozvavši u goste autoritete, ljudi koji su se na posredan ili neposredan način bavili fenomenom Ekatarine Velike. Fabrika je te večeri primila maksimalan broj mladih ljudi, studenata koji su u vreme delovanja grupe (1982-1994) učili prve korake, ali s obzirom da se u međuvremenu nije pojavila ni jedna slična grupa, postali su njeni poštovaoci.

Tokom večeri su se na ekranu smenjivale fantastične fotografije nastale tokom desetogodišnje saradnje, prvo kao fotoreportera tadašnjeg popularnog "Rock"magazina Zorice Bajin Đukanović, a potom i poštovaoca grupe i ličnog prijatelja njenih članova, posebno Magi Stefanović. Na fotografijama su ovekovečene neobavezne i studijske slike Milana Mladenovića, Margite Magi Stefanović, Bojana Pečera, Ivana Firčija Fecea, Ivana Rake Rankovića, i predstavljaju konglomerat intelektualno nezavisnih individua, koja je svaka na svoj način pokušala da se izdvoji obavijena tajanstvenošću, nerazjašnjrenom do dana današnjeg.

Treći segment večeri bio je posvećen tribini, na kojoj je Zlatomir Gajić, novinar i rok kritičar novosadskog dnevnog lista Dnevnik, asistent na Odseku za medijske studije Filozofskog fakulteta u Novom Sadu i autor magistarske teze "Poezija Milana Mladenovića kao književna i

medijska činjenica: analiza teksta i problem recepcije", govorio o jedinstvenom pesničkom stilu Milana Mladenovića. Njegov magistarski rad predstavlja presedan i jedinstven slučaj u naučnoj praksi, hrabar korak da se poeziji rock-a da naučni značaj i verifikacija. Kasnije će se vrlo "ozbiljni" pesnici prihvatići tekstopisačkog zanata, ali do dana današnjeg Mladenović je ostao neprevaziđena i jedinstvena figura, zasigurno jer predstavlja orginal.

Lidija Nikolić, autorka knjige "Osećanja. O. Sećanja", je bila najbolja prijateljica Margite Stefanović. Po oceni moderatora tribine, Predraga Novkovića, urednika muzičke emisije "Gruvanje" na RTV, ovo je do sada najpotpunija, najkompletnija biografija Magi Stefanović. Knjiga je pisana, po rečima autorke, o Margiti "najsjajnijoj zvezdi padalici na našem muzičkom nebu", kao arhitekti, pijanistkinji, rok muzičarki, a pre svega o Margiti kao čoveku i prijatelju, i na prvom mestu je oda prijateljstvu. Ali, isto tako i o ceni koju svaki veliki umetnik na ovaj ili način plaća za svoju izuzetnost. Knjiga je sastavljena od Margitinih dnevnika, razmišljanja, pisama, razgovora, lekarskih nalaza, njenih crteža, i 150 fotografija od kojih su samo dve poznate.

-Zapravo, nikada mi nije bila namera da pišem knjigu o Margiti, mada sam književnik, poverila se Lidija Nikolić. Pre tri godine se pojavila jedna knjiga o Margiti kojom čitaoci nisu bili zadovoljni, i apelovali su na mene da napišem knjigu kakva Margiti dolikuje. Poruka "Ako ne uradite to, jednoga dana zajedno sa vama nestaće i sva ta sećanja" je zapravo bila provokacija posle koje sam počela da pišem knjigu. Bilo je to pre tri godine. Drage su mi bile reakcije, pošto je knjiga objavljena, poput: "Hvala ti što slediš trag istine", ali sve moje bojazni i strahove da nešto neću napisati dobro, ili nešto važno propustiti, raspršila je Zorica Bajin Đukanović koja mi je poslala poruku: "Sigurna sam da bi Margita bila zadovoljna kada bi ovo ogledalo držala u rukama".

Ivan Fece je sve vreme bio prisutan te večeri i jedini koji je zapravo bend poznavao iznutra, jer je kao bubnjar EKV svirao nekoliko godina. Suzdržan u sećanju na neko neponovljivo vreme, koje je za njegove prijatelje zauvek zaustavljeno, popularni Firči je siguran da su snagom svojih udruženih talenata, genijalnih na momente, mogli mnogo, mnogo dalje.

Jedan među najuticajnijim, ako ne i najuticajniji bend na prostoru bivše Jugoslavije, a takođe i jedan od najvažnijih bendova na jugoslovenskoj rok sceni uopšte okupio je mnogo veći broj mladih od uobičajenih skupova ovakve vrste, što je svojevrsna potvrda da je kvalitet vanvremenska kategorija.

EKV, legenda koja živi

subota, 12 novembar 2011 00:01

EKV, legenda koja živi

subota, 12 novembar 2011 00:01

